

Nem nyerni tudni kell

Létrehozás: 12/22/2015 - 16:25

Szerző: Aranyi Péter

 [1]

A Stadion Söröző előtt kisebb tömeg gyűlt össze hat órakor. Nem ok nélkül, hiszen nem lehet bevinni alkoholt, sőt egyáltalán semmilyen ital nem lehet náluk belépéskor a Puskás Ferenc Stadionban.

Talán tudják ezt a finnek is, de mégsem ittak. Nem akarnak, hiszen sokan családotól jönnek, vagy csak józanul akarják felfogni azt, hogy legközelebb 2014-ben juthatnak ki világeseményre. Nincs félni, sem veszítenivalójuk. Együtt sétálnak a Thökölyn a piros-fehér-zöld sálas drukkerekkel. Miért ne tennék, hiszen családi meccs ez. Ha úgy tetszik baráti. A végeredmény megjósolhatatlan, még akkor is, ha a finnek tudják mindenki ellen nyerni kell. Még a svédverő magyar válogatott ellen is, akiknek majdnem 11 év után ismét sikerült.

Percek választják el a drukkereket a kezdéstől, a rendőrök pedig őket - egymástól. De minek? Ez a szabály, talán. Míg lenn a sajtószobában Teddy az előző finn-magyart idézi, - addig gondolván egyet - kislisszolok a mosdóba. Fogalmam sincs, hol van, marad hát a finn szektor. Bemegyek (ez egy magyar-románon elképzelhetetlen). Barátságos sor alakul ki a toi-toi előtt. Várok. Egy fickó a túloldali magyar szektorból azért átverekedi magát a rácsokon és felrántja a pulóverét, alatta pedig egy fehér póló villan fel egy felirattal. Nem látom, mi van rajta, de a finn szurkolók szimpátiáját nagyon elnyeri, hiszen ujjonganak örömben. Még mindig csak várok. Azért reflexből kicsit görcsöl a gyomrom, de amikor látom, sok olyan arc jön szembe, aki egyszerre viseli a magyar és a finn sálat, már kissé enyhül a reflexszerű ideg. Pedig nem magyarok. Nem értem igazán őket. De ha menni kell, akkor csak „mene”.

20 óra van, az idő is kegyes. Nem esik, jó a hangulat. A finnek teli torokból éltetik országukat. Csak így a magyarok. Először a finn himnusz hangzik fel mire az egész stadion áll, majd következik a magyar. A tömeg énekel, telt ház van. Igaz, a jegyek már akkor elfogytak, mikor még élt a remény, hogy az északiak kikaparják valahogy a gesztenyét nekünk pénteken, ám a finn-svéd 1-2 lett. Ezért is olyan barátságos most a találkozó. A meccs azonban nem igazán emlékeztet egy tét nélküli összecsapásra. Akad súlyos szabálytalanság nem is kevés, persze mondhatnánk, ezek csak az első percek izgalmi. Támadunk, jár a labda, ám sokat nem lehetne mondani. Majd 10 percet kell várni az első komoly helyzetre. Szabics dől el az ellenfél tizenhatosán belül. Mi lesz ebből 11-es? Áh, dehogy. A spanyol állítólag össze-vissza ítél. Az én benyomáson azonban az, hogy gyakran sehogy, pedig egy-egy durva szabálytalanság mindkét oldalon felbukkan.

A második félidőre harcosabb finnek jönnek ki. Mixu Paatelainen bőszen ordibál a záróvonal - bocsánat- , alapvonal mellett. Csapata pedig úgy száguldozik, mint a friss jogsis érettségiző. Hiába, úgy tűnik az északiaknál nem csak az akarat, de tudás is meg van. Csak nem félvállról vettük volna a meccset? Nem tudni be jön-e ez az ívelgetés a hórihorgas finnek ellen. Persze a svédek se voltak magasabbak. Durva szabálytalanság ismét, visszarántják Szabicsot, a finn meg mutatja, hát a magyar

mennyivel (épp két fejjel) alacsonyabb, ezért le se tudná rántani. Jön az első csere, a Arkivuo helyett jön Lampi, az Arsenal Kijev játékos. Később kettős cserével radikálisan változtat Egervári a kereten, érkezik Priskin helyére Dzsudzszak, Sándor György helyett pedig Vadócz Krisztián. Úgy tűnik így jobb, Balázs már első percében kapura lő, azonban mintha nem jutna át labda a finn védelmen. Minden csak lepattan, vagy mellé megy. Görcsösen akarunk nyerni, agresszívok és dominánsak vagyunk, a kreativitás, no meg a zsuga azonban hiányzik. Szól az „ébresztő” a magyar csapatnak. Lehet, hogy túl sok volt a pihenő Telkiben? Oltári bombát ereszt meg a finn játékos, Királynak komolyan védenie kell. Ilyen se sűrűn volt az utóbbi időben. Persze a spanyol tényleg benne van az ügyben. Éppen csak amennyire lehet. Folyamatosan „oda” fúj, de hála az égnek, azért nem csak rajta múlik. Egy "magas lábat" éppen most nekünk „ad” meg. A finnek persze annyira belefeledkeznek a támadásba, hogy egy-egy lukat hagynak, alig van érdemben helyzetünk. Ez nagyon döntetlen szagú. Talán az is lesz, árnyéka sem vagyunk önmagunknak, a finnek pedig tényleg nem riadnak meg még a saját árnyékuktól sem. Ha így marad, lehet elemezgetni, a meg nem adott 11-esek talán a meccset megmentik, a becsületet viszont nem.

Mixu Paatelainen, a finnek szövetségi kapitánya:

"Elégedett vagyok a játékkal. A magyar csapat különösen jól játszott az első félidőben. A második félidőben taktikát váltottunk, megpróbáltuk a magyar passzokat leszerelni. Sajnálom, hogy a támadásaink nem sikerültek a második játékrészben, három komoly helyzetünk volt, reméltem, hogy egy gólt legalább sikerül lőnünk. Amint tudják, egy fiatal csapattal dolgozom, ennek tekintetében egy jó eredményt értünk el."

Egervári Sándor, magyar szövetségi kapitány

"Nem sikerült megismételni a szeptemberi teljesítményünket. A mai nap egy megtorpanás a részünkről. Ez egy izzadságszagú döntetlen. Jól játszott az ellenfél, de a legnagyobb hibának azt tartom, hogy nem tudtuk elől megtartani a labdákat."

Eredetileg megjelent: 2011.10.11.

Tags:

[foci](#) [2]

Szórakozás:

[Sport](#) [3]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/nem_nyerni_tudni_kell

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/1502_magyarország_finnország.jpg

[2] <https://www.melano.hu/tags/foci>

[3] <https://www.melano.hu/szorakozas/sport>